Τ' ΑΓΡΙΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΛΑΜΣΟΝ

(Ἡ σπαραχτική τραγωδία τῆς ὥμορφης Μίλντρετ)

Μίλντρεντ, μιά κοπέλλα στὸν Ἅγιο Φραγκίσκο τῆς Ἀμερικῆς, ἦταν ὁλομόναχη στὸν κόσμο. Τρία χρόνια τώρα ἐργαζόταν ὡς δακτυλογράφος. Ὕστερα ἐρωτεύθηκε ἕναν ὑποπτο ἄνθρωπο καὶ συμμερίστηκε τὶς χαρές του καὶ τὶς λύπες του. Τέλος μιά μέρα, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τὴν ἐγκατέλειψε κι' ἐκείνη γιὰ νὰ μπορέση νὰ ζήση, ἔγινε γυναίκα τοῦ δρόμου.

Μὰ μιὰ τέτοια ζωὴ εἶνε χειρότερη κι' ἀπὸ τὸ θάνατο... Κ' ἡ Μίλντρεντ ποὺ δὲν ἔχε οὔτε τὸ θράσος, οὔτε τὴν ἀναισθησία τῶν γυναικῶν τοῦ ὑποκόσμου, ἄρχισε νὰ δυστυχῆ καὶ νὰ πέφτη θῦμα τῶν διαφόρων ἐκμεταλλευτῶν. Τὰ ξενύχτια, ἡ καταχρήσεις δὲν ἄργησαν φυσικὰ νὰ τῆς τσακίσουν τὴν ὑγεία.

Κ' ἡ Μίλντρεντ ἀρρώστησε καὶ κλείσθηκε στὸ νοσοκομεῖο τῶν φτωχῶν. Ἔκατσε κεῖ μέσα ἕξη μῆνες, ὕστερα, μιὰ μέρα, τὴν πέταξαν ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἱδρύματος καὶ τὴν ἐγκατέλειψαν.

Ἡ Μίλντρεντ φεύγοντας ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο, ἄρχισε νὰ πλανιέται μέσα στὴν παγωνιά, πεινασμένη κι' ἐξαντλημένη ἀπὸ τὴν κούρασι. Στὴν ἀπελπισία της, σκέφθηκε τότε νὰ ζητιανέψη. Ἦταν ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ μὴ πεθάνη ἀπὸ τὴν ἐξάντλησι. Κάθησε λοιπὸν στὴ γωνιὰ ἑνὸς δρόμου κ' ἄρχισε ν' ἁπλώνη τὸ χέρι της καὶ νὰ παρακαλῆ τοὺς διαβάτες νὰ τὴν ἐλεήσουν. Μὰ οἱ διαβάτες ποὺ κρύωναν ἔτρεχαν διαστικοὶ στὰ σπίτια τους καὶ κανεὶς δὲν πρόσεχε τὴν τραγωδία αὐτῆς τῆς δύστυχης γυναίκας.

Σὲ κάποια στιγμὴ ὅμως κάποιος στάθηκε μπροστά της, τῆς ἔδωσε ἀδιάφορος ἕνα νόμισμα κι' ἔκαν νὰ συνεχίση τὸ δρόμο του. Μὰ δίστασε... Τοῦ εἶχε κάνει ἐντύπωσι ἡ ὀχρότης τοῦ προσώπου αὐτῆς τῆς φτωχῆς.

—Ἔλα, τῆς εἶπε μὲ καλωσύνη. Ἔλα μαζύ μου. Ἂν μείνης ἐδῶ πέρα, θὰ πεθάνης...

Καὶ τὴν βοήθησε νὰ σηκωθῆ. Ἐκείνη σύρθηκε ἀπὸ πίσω του καὶ τὸν ἀκολούθησε σὰν πεινασμένος σκύλος. Ὁ ἄγνωστος περπάτησε ἔτσι μισὴ ὥρα. Τέλος τῆς δίλωσε:

—Φτάσαμε! κι' ἄνοιξε τὴν πόρτα ἑνὸς μικροῦ σπιτιοῦ ποὺ ἐκείνη τὴν ὥρα στὴ φτωχὴ Μίλντρεντ φάνηκε πολὺ πολύτιμο.

Μὴν ἀντέχοντας πιά, ἔπεσε κατάχαμα ἀναίσθητη. Ὁ ἄγνωστος τὴ βοήθησε νὰ σηκωθῆ, τῆς ἔδωσε νὰ πῆ ἕνα ζεστὸ κι' ὕστερα τὴν ρώτησε μὲ μιὰ κοφτεράτη:

—Καθὼς βλέπω, τῆς εἶπε, εἶσαι νέα καὶ ὄμορφη. Ἂς εἶνε αὔριο τὰ λόγια. Τώρα κοιμήσου ἥσυχη.

Κ' ἡ Μίλντρεντ πράγματι κοιμήθηκε σωστὲς δυὸ μέρες. Ὅταν ξύπνησε εἶχε ἀναστήσει τὶς δυνάμεις της. Ἔκανε ἕνα λουτρό, χτενίσθηκε, περιποιήθηκε τὴν ὀμορφιά της καὶ φόρεσε ἕνα καινούργιο φόρεμα ποὺ τῆς εἶχε ἀγοράσει ὁ ἄγνωστος.

Εἶχε ξαναγίνει πάλι γοητευτική. Ὁ σωτήρας της τὴν κύτταξε μ' ἕνα βλέμμα γεμάτο θαυμασμὸ καὶ τῆς χαμογέλασε μὲ καλωσύνη.

—Μὲ λένε Ντάβιντ Λάμσον, τῆς εἶπε, ὅταν ἔμαθε τὴν ἱστορία της. Μπορεῖς νὰ μείνης ὅσο θέλεις κοντά μου. Δὲν μ' ἐνοχλεῖς. Μὰ δὲν θέλω νὰ ἔσαι καθόλου περίεργη. Ἐγὼ δὲν μοιάζω μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Εἴμαστε σύμφωνοι;

Ἡ Μίλντρεντ τοῦ φίλησε μὲ τρυφερότητα τὸ χέρι, ἐνῶ τὰ μάτια της γέμιζαν μὲ δάκρυα εὐγνωμοσύνης.

— Εἴσαστε τόσο καλός !... τοῦ εἶπε.

Κι' ἔμεινε κοντά του κ' ἀφωσιώθηκε στὴν περιποίησί του. Ὁ Λάμσον ἄρχισε κι' αὐτὸς σιγὰ - σιγὰ, νὰ τὴν συμπαθῆ γι' αὐτὴν τὴν λατρεία της. Ὡστόσο ποτὲ δὲν τῆς εἶχε κάνει λόγο γιὰ τὴν ἀγάπη του. Δυὸ καὶ τρεῖς φορὲς τὴν ἑβδομάδα μάλιστα ἐξαφανίζονταν, χωρὶς νὰ τὴν εἰδοποιήση καὶ γύριζε ἐντελῶς ἀπροόπτα, τσακισμένος ἀπὸ τὸ ξενύχτι καὶ γεμᾶτος λάσπες! Ἡ Μίλντρεντ εἶχε ἀρχίσει ν' ἀνησυχῆ. Εἶχε καταλάβει ὅτι ὁ Λάμσον εἶχε μπλέξει σὲ ὕποπτες ὑποθέσεις καὶ φοβόταν μήπως κομμιὰ μέρα πέσει στὰ χέρια τῶν ἀστυνομικῶν. Καὶ δὲν δίστασε νὰ τοῦ πῆ τοὺς φόβους της. Ἐκεῖνος ζέσταινε τὰ φρύδια του καὶ τὴν κύτταξε καχύποπτος.

—Καλὰ θὰ κάνης, τῆς ἀπάντησε ἀπότομα, νὰ κυττᾶς τὴ δουλειά σου. Δὲν μοῦ χρειάζονται συμβουλές. Γιὰ νὰ σ' ἀποδείξω μάλιστα ὅτι σοῦ ἔχω ἐμπιστοσύνη, θὰ σὲ παντρευτῶ.

Καὶ τὴν παντρεύθηκε. Μὰ ἡ Μίλντρεντ ποὺ εἶχε διατηρήσει ἀκόμη καὶ σ' αὐτὸ τὸν βοῦρκο, τὸν τίμιο χαρακτῆρα της, ὅταν ἔγινε «μίσσες» Λάμσον ἄρχισε νὰ ὑποφέρη ἀπὸ τὴ διαγωγὴ τοῦ συζύγου της.

—Θέλω νὰ ξέρω τὶς ὑποθέσεις σου, τοῦ ἔλεγε μὲ δάκρυα στὰ μάτια. Γιὰ νὰ μὴ μοῦ τὶς λὲς θὰ πῆ ὅτι δὲν μοῦ ἔχεις ἐμπιστοσύνη. Αὐτὸ μὲ κάνει νὰ πιστεύω ὅτι μὲ περιφρονεῖς.

Κι' ἐκεῖνος γιὰ νὰ τῆς ἀποδείξη ὅτι τὴν ἀγαποῦσε ἕνα βράδυ τῆς ἀποκάλυψε ὅλη τὴν παράξενη ζωή του.

Ὁ Ντάβιντ Λάμσον ἦταν ἀρχηγὸς μιᾶς σπείρας διαρρηκτῶν, ἡ ὁποία λεηλατοῦσε τὰ σπίτια τῶν πλουσίων.

Ἡ Μίλντρεντ ὅταν βεβαιώθηκε ὅτι ὁ Λάμσον ἦταν ἕνας κοινὸς λωποδύτης ἄρχισε νὰ τρέμη ἀπὸ τὸ φόβο της.

— Βέρεις, ὅτι αὐτὴ ἡ ζωὴ ποὺ κάνεις, τοῦ παρετήρησε, θὰ σὲ ἀδηγήση μιὰ μέρα στὰ κάτεργα;

Καὶ θέλοντας νὰ σώση τὸν Λάμσον ὅπως μιὰ φορὰ τὴν εἶχε σώσει αὐτὸς ἀπὸ τὴν καταστροφή, ἄρχισε νὰ τοῦ ματαιώνη τὶς λωποδυτικὲς ἐπιχειρήσεις του καὶ νὰ προδίδη μ' ἀνώνυμα γράμματα στὴν ἀστυνομία ὅλες τὶς κοπάξεις τῆς ἀσύλληπτης σπείρας τῶν διαρρηκτῶν.

Τότε ὅμως συνέβη κάτι ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ τὸ προβλέψη ἡ ἄτυχη Μίλντρεντ. Ἕνα πρωὶ σ' ἕναν ἐξοχικὸ δρόμο τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου βρέθηκε κατακρεουργημένο τὸ πτῶμα μιᾶς γυναίκας. Ὁ δολοφόνος της φαίνεται ὅτι τὴν εἶχε παρασύρει ὡς ἐκεῖ πέρα καὶ τὴν εἶχε κομματιάσει μὲ πρωτοφανῆ λύσσα. Ἦταν ἕνα ἔγκλημα ἀπὸ ἐκδίκησι.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ ἀνέλαβαν τὴν διαφώτισι αὐτῆς τῆς ἀποτρόπαιης δολοφονίας ἐξακρίβωσαν ὅτι αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἦταν ἡ πρώτη σύζυγος τοῦ Λάμσον. Στὴν τσάντα της ποὺ εἶχε βρεθῆ πεταμένη λίγο πιὸ πέρα ἀπὸ τὸ πτῶμα ἀνεκαλύφθη ἐπίσης ἕνα σημείωμα τοῦ συζύγου της στὸ ὁποῖο ἐκεῖνος τῆς ἀνέφερε ὅτι ἤθελε νὰ τὴν συναντήση καὶ τῆς ἔδινε ραντεβοῦ σ' ἕνα μπὰρ ποὺ βρισκόταν μισὸ χιλιόμετρο πιὸ κάτω ἀπὸ τὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος.

Ὁ Ντάβιντ Λάμσον φυσικὰ δὲν ἄργησε νὰ συλληφθῆ ὡς ἔνοχος. Τότε ἐξηκριβώθηκε ἀκόμη ἀπὸ τὰ δακτυλικά του ἀποτυπώματα ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ ἀρχηγὸς τῆς σπείρας τῶν διαρρηκτῶν τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου. Κι' ὁ Λάμσον ἀναγκάσθηκε νὰ ὁμολογήση τὸ ἔγκλημά του.

—Ἐγὼ σκότωσα, τοὺς δήλωσε τὴν πρώτη γυναῖκα μου γιὰ νὰ τὴν κάνω νὰ σωπάση. Στὴν ἀρχὴ τῆς ἔκοψα τὴ γλῶσσα, ὕστερα τῆς ἔβγαλα τὰ μάτια καὶ τῆς τρύπησα τ' αὐτιά. Ἔπρεπε νὰ τὴν τιμωρήσω γιατὶ αὐτὴ, φαίνεται, ἀπεκάλυπτε στὴν ἀστυνομία τὰ σχέδια τῆς συμμορίας μου γιὰ νὰ μ' ἐξαστυκηθῆ ποὺ τὴν εἶχα ἐγκαταλείψη γιὰ νὰ παντρευθῶ τὴν ἀγαπημένη μου Μίλντρεντ...

Ὁ Ντάβιντ Λάμσον κλείσθηκε στὶς φυλακὲς τοῦ Σαὶν - Ζοζὲ κι' ὕστερα ἀπὸ τὴν καταδίκη του ἀπὸ τὸ Κακουργιοδικεῖο σὲ θάνατο μεταφέρθηκε στὶς φυλακὲς τοῦ Σαὶν - Κέντιν. Ἐκεῖ ποὺ κλείνονται, ὡς γνωστόν, ὅλοι οἱ μελλοθάνατοι ποὺ περιμένουν νὰ ἔρθη ἡ σειρά τους γιὰ νὰ ἐκτελεσθοῦν ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ δημίου...

Ὅσο γιὰ τὴν ἄτυχη Μίλντρεντ ποὺ αὐτὴ ἦταν, καθὼς καταλάβατε, ἡ ἀφορμὴ τοῦ θανάτου τοῦ σωτῆρος της, μὴ μπορώντας νὰ ὑποφέρη τὶς τύψεις τῆς συνειδήσεώς της, πῆρε ἕνα δραστικὸ δηλητήριο καὶ πέθανε. Δὲν ἤθελε ν' ἀντικρύσῃ νεκρὸ τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὴν ἀγαποῦσε καὶ ποὺ ἐξ αἰτίας της θὰ ἔχανε τὴ ζωή του.

Μίλντρεντ

ΡΟΓΚΕΡΣ ΝΑΙΒ